

POSUDEK VEDOUcíHO BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

OCENĚNÍ V PROSTŘEDÍ ČESKÉHO FILMOVÉHO A TELEVIZNÍHO PRŮMYSLU

Bc. Pavla Klimešová

Než se autorka bakalářské práce dostane k vlastnímu meritů práce orientovaném názvem do českého prostředí, správně v kapitole 2. *Společenský význam ocenění* připomíná historické hodnoty udělování cen v oblasti audiovizuální tvorby ve Spojených státech a přibližuje i podobné aktivity v Evropě. Jde o důležité rámování nabízející mnoho předobrazů domácí situace, jejíž minulost i současnost pak v kapitole 3. *Historie vývoje filmových cen na území dnešní České republiky* Klimešová popisuje.

Studentka si zvolila téma, v němž se zdánlivě vyzná kde kdo. Dozajisté se průběhem a změnami veřejného oceňování české audiovizuální tvorby skutečně leckterý publicista, kritik či filmový vědec (či amatér) fakultativně zabýval, ale dosud tak nikdo neučinil podrobně a zejména komplexně, s výsledkem ve formě použitelného a archivovaného materiálu.

Svým způsobem je tedy Pavla Klimešová průkopnicí, která však musela při získávání mnoha zdrojových informací – myšleno domácích (!) – vsadit na *orální historii*, výzkumnou metodu sice zajímavou, leč nepřinášející zcela ověřená fakta, spíše jen subjektivní zážitky a osobní motivace. To bylo zřejmě důvodem, proč je takřka dvacetileté období mezi kapitolami 3.2 *Založení výroční ceny Český lev* a 3.3 *Transformace ceny Český lev od Petra Vachlera k České filmové a televizní akademii* přemostěno raději jen jedinou větou, ačkoli ústřední význam Českého lva a jeho vývoje mezi filmovými oceněními po roce 1989 je mimo diskuzi. Zpětný analytický pohled by byl potřebný i přínosný, avšak výrazně by překračoval rámeček zadání bakalářské práce. S výjimkou zmínek ve spíše stručných kapitolách 4.2 *Soutěžní kategorie* a 4.6 *Slavnostní ceremoniály* tak pochopitelně převládají především aktuální ověřitelné informace resp. fakta z několika posledních ročníků.

Ve smyslu závislosti na metodu *orální historie* byla ještě více ovlivněna kapitola 3.5.2. *Cena Elsa*. V obou případech by se nápomocným zdrojem mohly stát záznamy popisovaných ceremoniálů, které jsou pravděpodobně k dispozici v archivu a programových fondech České televize. Autorce by obrazový archivní materiál posloužil nejen jako nezpochybnitelný fundament pro kvalitativní argumentaci, ale v případě *Elsa* by mohla bakalářskou práci – a pamětníky se špatnou pamětí – obohatit i o data kvantitativní. Šlo by ovšem o proceduru

nesmírně organizačně, provozně – možná i finančně – a časově náročnou, přičemž právě s termínovým tlakem se potýkala kandidátka nejvíce.

Kapitoly 5.1 *Slavnostní předávání cen* a 5.1 *Aktivity mimo předávání cen* jsou jistě inspirativní; bude-li autorka souhlasit, alespoň prezidium ČEFTA by mohlo – později – dostat bakalářskou práci k dispozici.

Velmi cennou součástí bakalářské práce je i podrobný a přiléhavě komentovaný přehled všech ostatních ocenění v oblasti české audiovizuální tvorby včetně dabingu.

Kolekce příloh je bohatá, informativní a výborně doplňuje všechny kapitoly.

Práce má vysokou stylistickou úroveň, vhodně volený poznámkový aparát a text vykazuje solidní lexikální vybavu autorky.

Drobné poznámky:

Kapitola 3.1 *Státní ceny Národní a Zasloužilý umělec* má trochu nepřesný název, spíš měl znít např. *Státní ceny a tituly národní a zasloužilý umělec* nebo podobně v témže smyslu, čemuž i odpovídá následující korektní text.

Spíše chybí zajímavost: Vachler Art Company nikdy nebyla podnikatelským subjektem uvedeným ve Veřejném rejstříku, *de iure* tedy neexistovala. Podnikající fyzickou osobou byl výhradně Petr Vachler. Příbuzně tomu bylo nějakou dobu i s Českou filmovou a televizní akademií jako institucí.

Str. 22 – správně je Alessandro

Otázka:

Procentuální podíl nominovaných filmů v rámci Českého lva vůči celkově vyrobeným je vysoký či nízký?

Bakalářskou práci *Ocenění v prostředí českého filmového a televizního průmyslu* Bc. Pavly Klimešové **doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení B.**

Ivo Mathé
srpen 2017